

træde afgiftsforslag til et beløb på 800-900 mill. kr. og var villig til at forhandle om dækning af det manglende beløb. Kunne man ikke opkræve et ekstrabeløb i direkte skat?

Aksel Larsen (SF) var enig i, at staten måtte have skatteindtægter for at løse opgaverne, og i forhold til de påtrængende offentlige investeringsopgaver var regeringens krav næsten for beskedne. Ganske vist kunne der spares f. eks. på militærudgifterne, men det ville regeringen jo ikke. Det nye forslag til udskrivningslov var klogt og rigtigt, og forslagene om forhøjelse af selskabsskatterne, den særlige indkomstskat, arveafgiften, stempelafgiften og om en annoncekat var ligeledes udtryk for en rigtig kurs. Med hensyn til annonce-skatten ville det dog nok være bedre at indføre en regel om, at udgifter til annoncer kun kunne fradrages med 50 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt, og i forbindelse hermed burde man begrænse fradragsretten for repræsentationsudgifter. Det var et fremskridt, at man nu ville gøre folkepensionsbidraget progressivt, men man burde gøre skridtet fuldt ud og inkorporere bidraget i indkomstskatten. Forbrugsafgifterne var han ikke lige så velvillig over for, og især da ikke elafgiften.

Regeringens formål var jo både at skaffe statskassen indtægter og at begrænse forbruget, men også de private investeringer burde begrænses. Det kunne man gøre ved at nedsætte afskrivningsprocenterne og ved at gøre afskrivningerne variable, så at navnlig eksportindustrien fik de højeste afskrivningsprocenter. Det mest påtrængende var imidlertid at få ligningen effektiviseret, så alle kom til at betale skat af deres fulde indtægter, yderligere burde man afskaffe opsparingsordningerne, der ensidigt begunstigede de store indtægter, og fremfor alt burde man afskaffe skattefradragsretten. En del af de nu foreslåede forbrugsafgiftsforhøjelser burde erstattes af nogle måneders ekstra indkomstskat. En del af kasseoverskuddet, som ellers opsamledes i nationalbanken, burde indgå i en boligfond til finansiering af 3. prioriteter i boligbyggeriet til en rimelig rente.

Rimstad (Uafh) fandt som flere af de andre ordførere, at lovforslagene var udtryk for en manglende linje i regeringens politik. Folketinget burde forlange, at hvert enkelt lovforslag fremtidigt blev ledsaget af en detaljeret redegørelse for forslaget's virkninger på statsbudgettet, og hvis det betød en udvidelse af de eksisterende rammer, måtte det oplyses, hvorfra pengene skulle skaffes.

For at skaffe balance på budgettet havde regeringen nu stillet forslag om øgede skatter; man havde ikke tænkt på også at prøve at formindske udgifterne. Der manglede fuldstændigt forslag om forholdsregler til forøgelse af den private opsparing. De uafhængige kunne ikke gå med til, at der blev lagt nye byrder eller hævninger på produktionen, og de var derfor imod benzinafgiftsforhøjelsen, forhøjelsen af omsen, annonceafgiften og elafgiften. Derimod var de uafhængige forbavset over, at man fra regeringens side ikke havde